

AYLİN BALBOA
Bu Hikâye Senden Uzun Osman

AYLIN BALBOA İzmit'te doğdu. Ankara'da okudu. İstanbul'da yaşıyor. Kitapları: *Belki Bir Gün Uçarız* (İletişim, 2014), *Ateş Sönene Kadar* (İletişim, 2021), *Bu Hikâye Senden Uzun Osman* (İletişim, 2022).

İletişim Yayınları 3175 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 561
ISBN-13: 978-975-05-3332-7
© 2022 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM
1. Baskı 2022, İstanbul

EDITÖR Kıvanç Koçak
KAPAK Suat Aysu
KAPAK ÇİZİMİ Aylin Balboa
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Oben Üçke

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul
Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003
Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387
Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,
Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

AYLİN BALBOA

Bu Hikâye Senden Uzun Osman

Bu öyküler, Mart 2017-Nisan 2022 tarihleri arasında *Kafa* dergisinde aralıklarla yayımlanmış olup, hepsi gözden geçirilmiştir. “Düelloya Muelloya Gitmiyorum Osman” bu kitap için özel olarak yazılmıştır. Çizimlerin tamamı yine bu kitap için Aylin Balboa tarafından yapılmıştır.

Balk'a...

İÇİNDEKİLER

1	Ayrılmalıyız Osman	9
2	Barışalım mı Osman?	15
3	Senin canın sağ olsun Osman	21
4	Ben burada bekliyorum Osman	27
5	Hiç bilmiyorum Osman	33
6	Ben artık istemiyorum Osman	39
7	Yuvarlanıp gidiyorum Osman	45
8	Yeni bir yıla daha, yine seninle başlamak istemezdim Osman	51
9	Senden ayrılmaktan bıktım Osman	57
10	Daha ne olsun Osman!	63
11	Düelloya müelloya gitmiyorum Osman	69
12	Aman ne bileyim Osman	75
13	Bizden büyük hayat var Osman	81

14	Ateş hâlâ sıcak, fazla uzaklaşmış olamam Osman	87
15	Oturdum, geçmesini bekliyorum Osman	93
16	Gülelim gitsin Osman	99
17	Biz biliyoruz da mı yaşıyoruz Osman?	105
18	Tadilattayız Osman	111
19	İyi ki doğdum be Osman!	117
20	Astalavista Osman	123

Ayrılmalıyız Osman

Bu ilişki beni çok yıprattı, ben ayrılmak istiyorum Osman. Zaten bu kış sündükçe sündü, bitmek tükenmek bilmedi. Kış uykusuna yatan hayvanlardan olmadığımız için çok canım sıkılıyor, ben ayrılmak istiyorum Osman.

Kutup ayılarının bembeyaz tüyelerinin altında güneş ışınlarını daha iyi emebilmeleri için simsiyah derileri varmış. Onları beyaz bilmeye o kadar alışmışım ki, bu siyahlığa akıl sır erdiremiyorum. Sebebi her ne olursa olsun hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmamasından yıldıım, ben ayrılmak istiyorum.

Kızılderililerde “Yıl” sözcüğü aynı zamanda “Dünya” anlamına da gelirmiş. Birinin bitişi, diğerinin de dönüşünü simgelermiş. “Yıl bitti” demek yerine “Dünya geçti” derlermiş örneğin. Ben genel olarak dünya geçti diye düşünüyorum, buna tahmin edemeyeceğin kadar çok üzülüyorum, Osman ben ayrılmak istiyorum.

Dakikaları icat eden Babillilere her dakika sövüyorum. Zamana bağlanan her şeye sövüyorum ama çiçek saatleri hariç, ne bileyim. Mesela 13, on üçüncü saati, saatle sınırlandırılmamış nihai vahşi saati simgeliyormuş. Bu yüzden uğursuz

diye anlıyormuş. Oysa son denilen şeyin de sonrasının olması fikrinde bir uğursuzluk olduğunu düşünmüyorum. 13 sayısını öz evladım gibi seviyorum. Bunun konumuzla olan ilgisini anlatamasam da ben ayrılmak istiyorum Osman.

Bir zaman kadar önce saatimin pili bitti. Ne kadar zaman önce olduğunu bilmiyorum, çünkü dediğim gibi, saatimin pili bitti. Bana kalırsa saat hep öğleden sonra üç ancak insanları buna ikna etmem her zaman mümkün olmuyor. Onlara göre ya çok geç kalıyorum yahut da epey erken gitmiş oluyorum. Oysa bence öğleden sonra üç her şey için mükemmel zaman, ben hep bu zamanda kalmak istiyorum. Zaman denilen şeyle ne kadar büyük bir husumetim olduğunu bir türlü anlamayıp beni kendi zamanına ayarlamaya çalıştığın için de senden ayrılmak istiyorum Osman, olmuyor, ben çok yıprandım.

Geçen gece bütün vidalarımı itinayla söküp kendimi açtım. Anatomik olarak kimseden bir farkım yokmuş, ben de insanmışım. Bunu görmek büyük bir hayal kırıklığı yaşamama neden oldu, ben ayrılmak istiyorum Osman. Zaten sonrasında da bir türlü toparlanamadım. Hani konuşmuştuk ya, insan vücudu tatile giderken ne bulursan tıkaştırdığın bir bavul gibi. Bir kere açtıysan bir daha katiyen aynı şeyleri içine sığdıramıyorsun. İşte benim de kendimi söküp takmaya çalıştığım o gece, bütün organlarımı hatırladığım kadarıyla yerlerine yerleştirdikten sonra bir parçam dışarıda kaldı. Anlayacağın, bir süredir beynimi dandik bir pazar poşetinde taşıyorum. Eksik kadroyla iyi bir mücadele sergileyemiyorum, ben ayrılmak istiyorum Osman.

“Normal” sözcüğü Latince “Gönye” anlamına gelen “Norma” sözcüğünden türemiş. Normallik geometrik bir hadiseymiş yani, yere dik açıyla durabilenler için kullanılıyor. Bense yıllardır kendimi yere dik hissetmiyorum. Bundan mıdır bilmem, bu ara sık sık düşünüyorum. Zaten yerçe-

kimiyle aram hiçbir zaman iyi olmadı, bir türlü ayak uyduramıyorum. Fizik yasaları beni çok hırpalıyor, ben ayrılmak istiyorum Osman.

Bazı geceler rüyamda Plüton'u görüyorum. Hızlı hızlı ilerlemeye çalışıyor ve keşfedildiğinden beri Güneş'in etrafında bir tam tur atamadı diye gezegenlikten çıkarılmasını telafi etmeye çalışıyor. Oysa o çok küçük ve çok uzakta, buna anlayış gösterilmesini bekliyorum. Bu kadar geriden başlamış ve farklı sıklıkta olan birinin takıma yetişemiyor diye suçlanmasını adil bulmuyorum, ben ayrılmak istiyorum Osman.

Bu ara sık sık o yalnız balınayı düşünüyorum. Hani diğer tüm balinalardan farklı frekansta bir ses çıkardığı için hiçbiri tarafından duyulmayan, yıllardır okyanusta tek başına dolaşan o kimsesiz balınayı. Herkes aynı şarkıyı söylemek zorunda değil ki. Bunun bedelinin bu kadar ağır olmasına çok kızıyorum. O balınaya büyük bir şefkat duyuyorum, ben ayrılmak istiyorum Osman.

Dinlediğim şarkı "Neydi bir arada tutan şey ikimizi?" diye soruyor. "Mezon Alan Teorisi" diye cevap veriyorum. Romantizm pek bana göre değil Osman, olmuyor, yapamıyorum.

Şimdi tutup da "Beni çok üzüyorsun" falan filan demeyeceğim. Üzülme mesele değil çünkü, üzüntülerle nasıl baş edeceğimi biliyorum. Ama bu kadar çok öfkeyi ne yapacağımı bir türlü bulamıyorum. Kavga etsek belki biraz rahatlarım. Ancak kavga belli bir samimiyet gerektirir. Seninle o kadar samimi olduğumuzu düşünmüyorum. Halbuki ben gerektiğinde başımı omzuna koyabileceğim birini değil, sinirlendiğimde direktoman kafayı koyabileceğim birini arıyorum. Sana kafa göz dalamadığım için bir türlü sakinleşemiyorum, ben ayrılmak istiyorum Osman.

Geceleri uykudan uyanıp da yanımda kendimi görünce korkudan aklım çıkıyor. Onca yıllık kendimim, hâlâ kendi-

me alışmadım. Yani ben henüz kendimle ilgili oryantasyon sürecimi tamamlayamamışken bir başkasına alışmamı beklemek delilik olur Osman, delirme, ben ayrılmak istiyorum.

Şu sıralar her şeyi kabullenmenin getirdiği bir rahatlık yaşıyorum. Tıpkı papağanlar gibi herkesi kuş sanıyorum. Sana bu satırları şahsi kanatlarımla yazıyorum. Her şeye rağmen seni seviyorum, ama ben ayrılmak istiyorum Osman.